

Plofkippenvel

Neal Leemput

Dinsdag 17 augustus 2021 om 16.55 uur

Ik ben van nature geen dierenvriend. Ik heb geen huisdieren, ik ben bang voor kleine hondjes en van alle dieren vind ik kippen mogelijk de engste beesten die er zijn. Dat komt door de vorm van hun ogen. En de steeds strenge blik die ze hebben. Het feit dat ze ook zonder kop nog een aantal minuten kunnen rondlopen, een fenomeen dat ik als plattelandskind meermaals meemaakte, vind ik buitenaards beangstigend.

Maar ondanks mijn afgrijzen voor deze dieren, gruwel ik nog meer van het idee van stallen vol kippen die op zes weken vetgemest worden, zonder daglicht en loopruimte, om vervolgens zo snel en zo goedkoop mogelijk op ons bord te belanden.

Dit horrorscenario zal binnenkort verleden tijd zijn. Wel ja, binnenkort. Vanaf 2026. Dan zullen supermarktketens Colruyt, Okay en Delhaize geen plofkip (zoals dit gedwongen kuddedier genoemd wordt) meer verkopen. Dat hoerabericht bereikte ons gisteren. Gaia danste mee, maar de vraag is hoe blij ze echt zijn met deze beslissing. 2026 is heel ver weg. En in Nederland bant men de verkoop van plofkippen al vanaf 2023. Een beslissing die vermoedelijk Gaia's natte droom is, terwijl ze nu tevreden moeten zijn met wat kruimels. Ze beloven wel de druk op de ketel te houden, waarvoor bewondering, want ik vermoed dat er een stevige lobby mee gepaard gaat.

Vergeef me de cynische toon. Ik ben die, als flexitariër, hypochondrisch eter en bezorgde burger, aan mezelf verplicht. Hoewel ik geen pluimvee-expert ben, begrijp ik ook wel dat er tijd nodig is om een overstap te maken naar een diervriendelijker alternatief. **Maar dat alternatief, het 'Better Chicken Commitment' genoemd, lijkt een schamele troost. De kippen leven amper langer en krijgen een ienemieniebeetje meer ruimte.** In een verklaring van de supermarktwoordvoerders hoor ik vooral angst voor winstverlies door 'het duurdere alternatief' en mogelijke promoties van de concurrent. Van een oprecht engagement lijkt weinig sprake.

Laten we hopen dat de plofkip een symboolkip wordt, die een explosief debat op gang brengt over de hele voedingsindustrie die een niet te doorgronden kluwen is. Waarom stellen we zoveel vragen bij een coronavaccin, maar staan we zelden stil bij wat we elke dag in onze mond steken? Wat weten we eigenlijk over de werkelijke prijs van ons voedsel, de omstandigheden waarin het geproduceerd wordt of de impact die dat heeft op mens en planeet?

Plofkipgewijs nemen de supermarkten nu het voortouw. De overheid is opvallend afwezig. Ze hebben het natuurlijk druk. Ook een Europese regelgeving, die wenselijk kan zijn, blijft uit. We kunnen ons in tussentijd afvragen waar onze individuele verantwoordelijkheid als consument begint. Velen kiezen natuurlijk voor goedkope kip uit budgettaire overweging, maar is het niet al te makkelijk om de zwarte piet meteen naar de overheid door te schuiven? Waarom grijpen we niet zelf naar een meer verantwoord alternatief (goedkoop plantaardig of duurder biologisch)? Vraag en aanbod is een heilig marktprincipe, toch? *Food for thought* om de komende weken mee vetgemest te worden.